FONTÄNBLADET

Lunds Fontänhus Föreningstidning

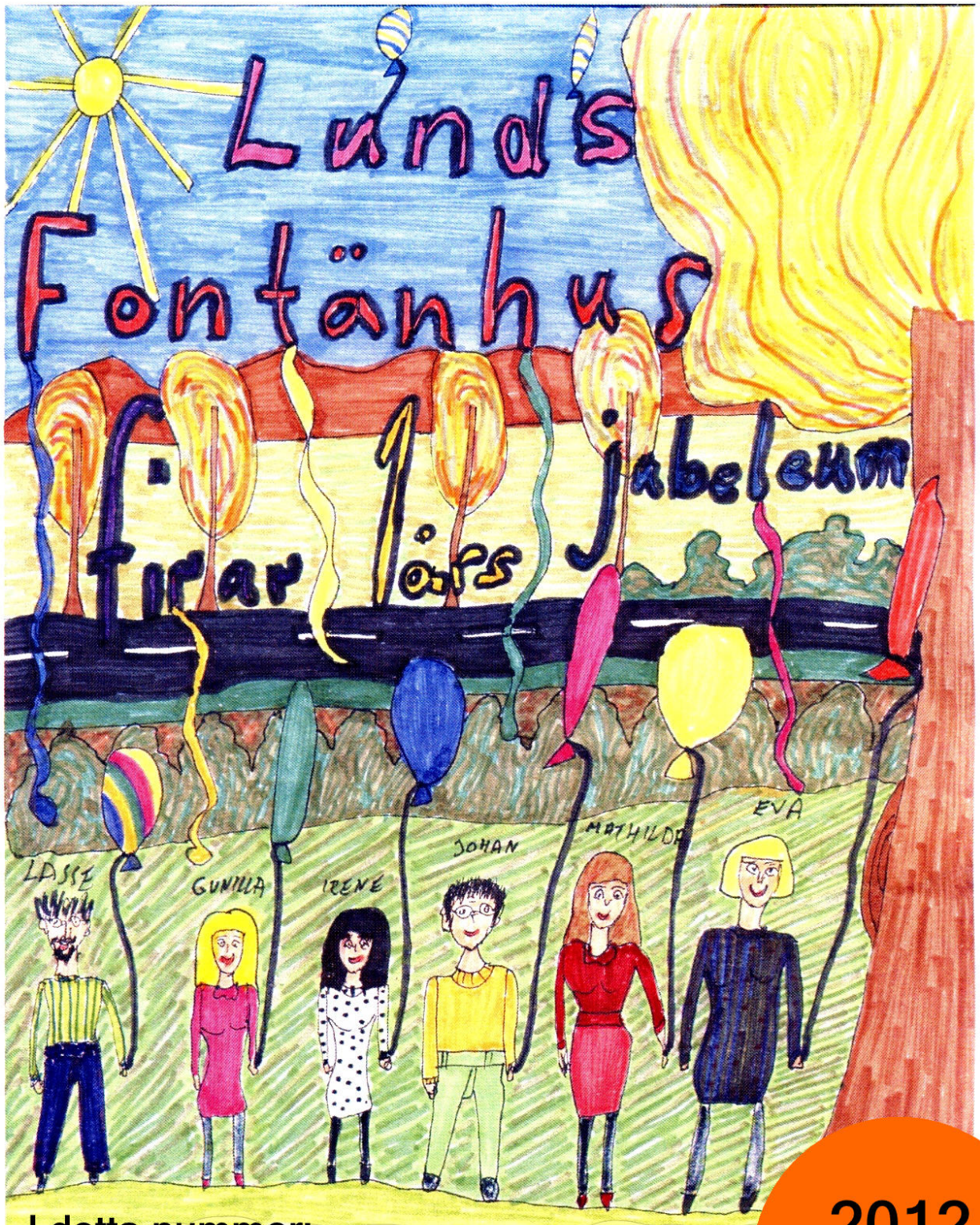

I detta nummer:

Osby resan i bild text
anmälan till målarkurs
vi har en ny kopiator!

2012
September

Innehåll

Lunds Fontänhus på läger i Osby.....2-5
Läger i Osby..... 3
Lövestad utanför Osby.....3
Pernilla diktar..... 5
Händer nästa månad..... 6
Lena Funderar.....7
Lena Funderar (lite till)..... 8
Cickys Hörna..... 9
Reception blues..... 10
Insändare.....10
Recepttips.....11
Min resa till Stockholm (18/6 2012)..... 12
Lösningar till förra månadens pyssel.....12
Brittiska kriminalhistorier..... 13
Månadens Pyssel.....14
Notiser.....14
Statistik.....15
Kontakta oss.....16

LUNDS FONTÄNHUS PÅ LÄGER I OSBY

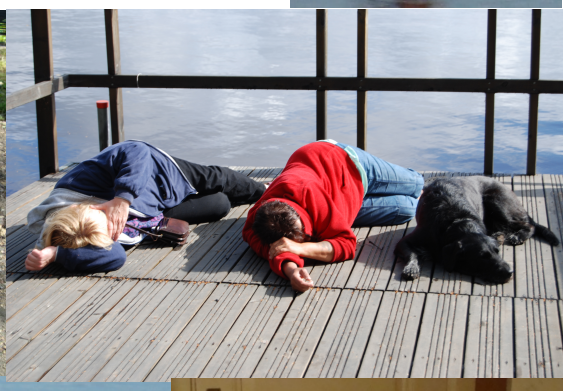

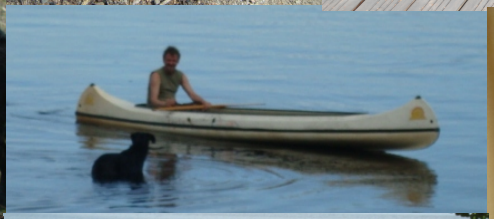

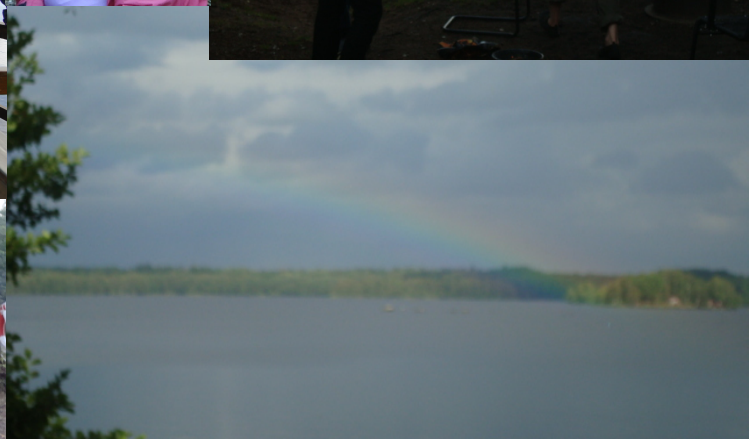

LÄGER I OSBY MED FONTÄNHUSET I LUND

För att starta upp höstterminen i Lund åkte Fontänhuset Lund och några från Fontänhuset Malmö på ett tvådagars läger i Osby vid Osbysjön. Där fick vi tid att träffas, koppla av och fira med grillat kött och kräftskiva m.m. Det var långa härliga dagar och tid att spela spel, bada och gå på tipspromenad i huset. Tre hundar var också med och spred glädje. Vi fick många nya vänner då vi pratade om Fontänhusets framtid och hur vi ville utveckla det med våra egna önskemål. Många föreslog att vi skulle pröva att arbeta i huset med olika saker, som t.ex. trädgården, matlagning, skötsel av huset. Jag själv föreslog att få träna och lära mig olika sysslor och demokrati/medbestämmande. På torsdagen tog vi tåget hem och var hemma igen kl 14.00 .

Skrivet för Fontänhuset Lunds tidning av
Anders Lövgren

Lövestad utanför Osby

Den 21 augusti, 2012, sitter jag på stationsområdet tillsammans med Lisbeth, Tommy och Emmy med flera. Vi väntar på några till som också skall med tåget till Osby. Eva, Stefan, Gunilla med flera åkte bil upp dit.
Som vanligt blev jag lite sen i morse och hann inte äta frukost eller dricka kaffe. Åt därför två mackor med brieost, som jag hade tagit med idag. Drack en halv flaska vatten till, ca 1 dl.
Det var nu dags att gå mot perrongen och vänta in tåget som skulle anlända 10.00. Vi gick på när tåget anlände och intog våra platser. Vi anlände enligt tabell. Det var skönt att komma bort ett tag från vardagen. Vi fick vänta ett bra tag innan någon kom och hämtade upp oss. Det var Gunilla och Eva som mötte upp oss. De kunde bara taga med ett par personer i var sin bil. De andra fick häcka kvar så länge. Eva och Gunilla fick köra och hämta folk i omgångar.

Selma med Lasses strumpa.

Vi åkte mot Lövestad som ligger ca 8 kilometer från Osby. När vi kom fram såg jag det gula trähuset med vita knutar. Sjön var så underbart vacker. Den låg ca fem meter från huset. Vi hade mat med i bilen som jag åkte med och detta skulle in till köket. Det var flera tunga kassar. Sen var det tid att kolla in rummet. Jag valde ett som låg längst bort i korridoren. Myspysigt!!! Vi var ca sjutton personer på lägret. Dessutom var det med tre hundar. Cissi, Alice och Selma. Jag kollade runt lite och myste. Vid tretton-tiden var det dags för lunch. Makaroner och köttfärssås. Detta hade Lasse lagat till. Han är en mästare på att laga mat. Jag slängde mig på maten som tusen hungriga vargar. Jag är en matoman, som jämt är hungrig. Ni känner väl till Scooby Doo och Shaggy? De är hungriga jämt.

Efter maten dukades det av och disken ställdes i diskmaskinen. Borden torkades av. Jag gick ut på gården och satte mig och kollade in sjön. Jag gick in igen och tog på mig badkläder. Här skulle badas. Det var fler som gjorde detta. Lite kallt i vattnet, men ändå mysigt. Det blev lite varmare efter en stund. Märkte att bottnen var full med stenar, så jag kollade läget bland stenarna och fann ett par som var väldigt fina. Dessa tog jag med upp från vattnet. Gick sedan och bytte om och tog med stenarna med in på rummet och lade dem i min resväska. Vilket kap jag hade gjort. Senare satt jag en stund vid elden tillsammans med några Fontänare. Selma och Alice busade. Cissi fann en pinne som hon sprang runt med.
Lasse tyckte det var dags att spela boule. Vi ställde upp i två lag som tävlade mot varann. Lasses lag vann turneringen. Priset, ett dopp i Osbysjön. Jag satt och degade ett tag med Stefan, som är som en själslig krigare. Han är väldigt lätt att prata med. Jag är tyvärr inte så utåtriktad, som jag önskar. Så jag klarar bara att prata med Eva, Iréne, Lasse, Stefan, Lisbeth, Bengt och Matilda. Det blir säkert fler med tiden.
Så var klockan sju och det var grilldags. Det skulle grillas stora kotletter, till detta skulle vi ha grönsaker, potatis och sås. Att dricka till, olika kolsyrade drycker. Så plötsligt kommer Selma springande med Lasses strumpa, som hon hade hittat på bryggan. Tytti som är hennes ägare jagade henne runt tomten för att få tag på strumpan. Slutligen släppte Selma strumpan. Tidigare var det skon hon fick tag på. Selma är så full av bus.

Sen var det snack vid brasan, alltså den som brann, alltså den med veden som brann. Hajar ni nu? Vi satt väl där några timmar, innan det var dags att gå och sova. Det var ett rent helvete att komma till ro. Madrassen var stenhård och så var det någon som snarkade. Jag somnade av ren utmattning. Onsdag den 22 augusti, klockan åtta – tio serverades det frukost, som jag naturligtvis missade. Jag var aströtт då mobilen ringde. Jag kom till liv vid halv elva. Det var faktiskt Pernilla som undrade vart jag blev av. När jag kom upp gick jag mot köket, gjorde ett par mackor som jag åt i min ensamhet. Tja, det gjorde inget.

Lasse och Selma.

Lite mer snack, bad, och bus från Selma, Alice och Cissi. Den sistnämnda hunden låg hos mig i omgångar. Hon tyckte också om att ligga hos Lisbeth.
Ett var det ugnsbakad lax i dill, med dillpotatis och sallad. Så gott detta var. En riktig höjdare.
Det var mycket gott krubb som serverades. Glass i mängder, godis, berg av chips osv. Mums!
Det blev ju faktiskt motion av olika slag också. Vi spelade kubb denna eftermiddag, vilket enligt mig är lite svårt att bemästra.
Idag kom Matilda till lägret och det blev ett kärt återseende. Hon är som en frisk fläkt, en sommarkväll, då svalorna svärmar och humlorna surrar. Ja, och Lasse sprang runt som en galen paparazzi med sin kamera. Klick, klick, klick!!!
Det var trevliga dagar med alla kära Fontänare och gosiga hundar.

- Cicky 6 september 2012

Den kortaste vägen mellan 2 människor är:
Ett leende!

Le och hela världen ler mot dig,
Gråt och du blir blöt i ansiktet!

Osbyläger 21/8 – 23/8 2012

Tack, du varma
Lägereld utanför
Huset
Nära sjön
Där vi sitter
Och njuter
Tillsammans i vår
Gemenskap.
Några äter
Några röker eller snusar
Någon dricker.
Många har tagit ett dopp
I sjön.
Vädret har varit växlande
Sol och regn omvartannat.
Det har spelats många olika spel.
Pratats och diskuterats
Om det ena och det andra.
Vi har haft möten
Och kommit fram till
En hel del.
Maten har varit suverän
Som vi hjälpts åt
Att fixa.
De tre hundarna
Har gett oss glädje
Med att vara
Med oss.
Lite promenader,
En tipsrunda
Jag har sett solen
Stiga upp
Under 2 mornar!
Regnet har bara öst ner ibland
En tur till
Osby och handlat.
En regnbåge kom fram.
Vi har sovit olika
Gott olika
Nätter.
Men en sak är
Säker…
Jag lever idag
Här och nu
Och är glad
Och jag har
Varit med om
Detta.
Tack mina medmänniskor,
16 st av Fontänhuset!
Kram på er alla!!
- *Pernilla R*

Händer i nästa månad

I oktober drar vi igång med kvällsöppet på onsdagar, det betyder att vi har öppet till 19.00. En onsdag i månaden kommer det organiseras filmkväll.

Styrelsemöte kommer hållas den 9 oktober klockan 17.30

Fontänhuset fyller 1 år den 3 oktober, detta firas med festlig middag och underhållning på kvällen.

15-19 oktober kommer några personer från fontänhuset delta i "Fontänhögskolan" i Göteborg.

Intresseanmälan för att åka till sverigekonferensen i Malmö måste in ***snarast***.

Den första av tre planerade studentaftnar kommer att hållas den 23 oktober.

Lena Funderar

- över människosyn och psykisk ohälsa

Ibland är det svårt för människor att förstå hur vi har det, vi som lider av psykisk ohälsa. En del läkare kan vara fantastiska i sitt bemötande och visa på både kunskap och medkänsla, men ofta är de mer undantag än regel.

En läkare t ex som jag var hos alldeles nyligen gav mig ett råd att jag skulle kontakta en hundägare i mitt område så jag kunde gå med när denne skulle rasta hunden på morgonen.
Varför detta udda råd?

Jo, jag hade försökt förklara för läkaren hur svårt det är för mig att komma ut och promenera då jag, av flera olika anledningar, är rädd för att gå ut ensam. Jag är inte särskilt stolt över detta faktum, att jag, en 45-årig kvinna inte klarar att promenera ensam, ens mitt på dagen, så det var med mycket ihopskrapat mod och mycket rädsla jag berättade detta.
Läkaren skrattade lite och gav mig som sagt rådet att gå fram till en hundägare och fråga om jag kan få följa med på promenad.

Ja ni hör ju själva hur dumt det låter.
Och det här skulle ju kunna varit en anekdot att skratta lite åt om det inte var så att jag verkligen lider av detta och att läkaren jag var hos är psykiatriker.
Läkare och övrig sjukvårdspersonal lever ofta, tyvärr, i en helt annan värld än den som deras patienter möter varje dag.

Och det krävs en hel del intresse, kunskap och empati hos de som arbetar i sjukvården om de ska kunna ge en bra vård till oss med psykisk ohälsa. Det finns så mycket okunskap och så många vanföreställningar när vi pratar om psykisk ohälsa.
Och den okunskapen visar sig framförallt ute i samhället, bland sk vanligt folk. Antingen är vi knäppgökar hela bunten som skulle spärras in eller så inbillar vi oss bara att vi mår dåligt och behöver "ta oss i kragen".

Jag anser mig dock själv som alldeles vanlig, inte alls knäpp och inte heller någon slags hypokondriker.
Jag vill inte ligga samhället till last, vad nu det betyder, önskar inte heller någon annan att behöva må dåligt, vara sjuk, lida av psykisk ohälsa.

Tyvärr förväntas vi ofta att be om ursäkt för att vi inte arbetar, då vi ser så friska ut på utsidan. Och det är det som är en del av problemet tror jag. Att vi inte alltid ser sjuka ut på utsidan.
Ett brutet ben eller ett sår i bröstet lämnar inte mycket utrymme för misstänkliggörande. Vi ser att vederbörande är sjuk och behöver hjälp, vi kan också se när personen ifråga är frisk och arbetsför igen.

Men vi, som har våra sår på insidan, får ofta stämplar på oss som menar att vi är lata, inbillningssjuka, arbetsskygga osv och att om vi alla bara tog oss i kragen och bet ihop så skulle vi inte behöva vara sjukskrivna längre.
Det är inte lätta förutsättningar att vara sjuk under.
Inte bara din sjukdom, din psykiska ohälsa som gör livet svårt utan du måste också brottas med andra människors åsikter och fördomar om dig.
Ska det behöva vara såhär?
2012?

Varför kan vi inte bara ta hand om varandra, vara trevliga mot varandra och kanske ge ett leende till en människa på bussen, eller i skolsalen eller i affären, som ser ut att behöva lite glädje?
Varför kan vi inte bara inse, en gång för alla, att vissa sjukdomar kan ses med blotta ögat medan andra är dolda.

Jag är övertygad om att livet då skulle bli så mycket bättre och lättare för alla.
För de friska också.

- Lena Hult 12-08-21

Lena Funderar

- över den underskattade tystnaden och faran att tro på kramar som hjälp i alla lägen

Ibland blir det inte som vi har tänkt oss.
Ibland blir det inte som vi vill och önskar. Som vi drömt om.
Ibland tar livet en helt annan vändning och vi måste antingen följa med eller spjärna emot.

Jag spjärnar tyvärr ofta emot.
Är inte så bra på förändringar, speciellt inte av den arten jag själv inte har planerat.Men att spjärna emot är inte en särskilt effektiv lösning. Vissa förändringar måste helt enkelt accepteras, rakt av, utan protester. Ibland hankar vi oss fram i livet, ibland svävar vi och lika ofta är det nattsvart.
Då behöver vi hjälp, då behöver vi människor omkring oss att lita på, ha förtroende för. Människor som vill oss gott.

Riktiga människor, riktiga vänner, som finns vid vår sida. I alla väder, i full storm, i gassande solsken och i störtregn. Riktiga vänner som orkar lyssna och komma med råd. Men som framförallt orkar lyssna.

Det är det inte många som klarar av. Att sitta tyst bredvid och lyssna, utan att säga något. Ofta är det hjälpen som jag mest uppskattar. De som accepterar att de hjälper mig mest genom att vara tysta och lyssna.

Men jag vet, det är svårt. När en nära vän har problem och mår dåligt av olika anledningar vill vi som vänner göra vårt yttersta för att lindra smärtan. För ofta är det plågsamt för oss också.

Och då tror vi att vi hjälper bäst genom att ge råd och prata.
När det är tvärtom.
Att den absolut bästa hjälpen ges när vi är tysta och lyssnar aktivt. När vi bekräftar den andres känslor med ett ”det måste vara svårt för dig” eller ”jag hör att du har det tufft” eller liknande.
Att bekräfta att jag hör och ser dig.
Jag hör och ser att du har det förjävligt.
Jag är tyst och lyssnar på dig och om du vill kan jag berätta för dig att
”det kommer att bli bra” eller
”det är ok att känna som du gör” eller bara ”det är ok”. För att ta några exempel.

Men som sagt, jag vet verkligen hur svårt det är. Hur mycket lättare det är att få prata, komma med råd, bli engagerad i praktiska saker och känna ilska mot andra som kanske har gjort min vän illa.

Men vi måste lita på tystnaden. Att den kan läka. Att den kan hela såren. Att man kan sitta tyst bredvid sin vän som gråter utan att försöka lätta upp stämningen med ord. Utan att komma med kramar.

För stämningen kanske inte ska lättas upp. Att det gör ont och vännen gråter bredvid dig och att ni sitter i tystnad kanske är just det som är HJÄLPEN.
Våga lita på det.
Våga lita på att endast din fysiska närvaro, där bredvid i soffan, räcker.
Och är nog för att lindra smärtan.
Just då.

Och visst, ibland är en kram exakt det jag vill ha, men då ber jag om det.
Våga lita på det.
Ge mig inga kramar
för att lindra din egen smärta.
Sätt dig istället bredvid mig och fråga hur jag har det
och våga sitt kvar
också när det blir tyst.

- Lena Hult 12-09-12

Cickys Hörna

Sitter här nu och pustar ut efter ett rent helvete i tre månader med Sobrilens biverkningar.
Så dåligt har jag aldrig mått i mitt psyke, jag var helt förstörd för tre månader sedan. Det är inte förrän nu jag har fått MIG SJÄLV tillbaka. Yes! Jag har under denna tid inte kunnat göra så mycket. Lullade som mest runt i ett mardrömsliknande töcken, vettskrämd, utlämnad och totalt borta. Det är en stor anledning till att jag inte har skrivit något. Jag är tillbaka. Hoppas ni tycker om det.

Jeff Lynne kommer att släppa två skivor i oktober. Detta ser jag med stor glädje fram emot. Vi fans har väntat i flera år på att höra ifrån honom. Så oktober blir både en glädjens månad och sorglig. Det handlar om min mamma som avled den 15 oktober, på pappas födelsedag. Det är visserligen 11 år sedan, men det är ändå sorgligt. Fast vi bråkade ofta, så saknar jag trots allt henne. Får se om pappa vill ha besök den 15 oktober. För övrigt så hade mamma sin födelsedag den 11 oktober. Lägger nog en blomma till henne i minneslunden. Hennes aska lades i ett hål som det nu växt nytt gräs över. Så är det på denna plats. Jag vet inte var hon är. Ville hellre ha en gravsten med hennes namn på, men mamma ville det inte. Så det blev som mamma önskade.

Den tredje oktober firar vi ettårsjubileum. Då blir det fest här på Fontänhuset i Lund. Då menar jag stor fest med tre rätters middag. Efterrätt och trevligt sällskap. Kanske dans? Det kommer att bli så lyckat så. Vi blir säkert väldigt många. Ja, man kan ju hoppas.

Jag vill berätta att min katt Kyama Lama är en riktig gangsterpralin. Han tycker definitivt inte om att få sina öron rensade från vax. Han sätter alla klor i min arm och dessutom sina vampyrtänder, som är väldigt vassa. Han sparkar med sina baktassar och biter hårt. Det börjar att blöda. Jag får ge upp.
Okey! Ha skitiga örongångar då! Annars är han hur gosig och kelig som helst.

- 25 september 2012

Ja så var det meningen att jag skulle ha tag på en kattkompis till Kyama Lama. Kollade in Kattjouren och deras katter, men fann inga just då jag kollade. Någon dag senare gick jag in på deras sida igen och kollade efter katt. Jag fick plötsligt syn på en katt jag fastnade för. Den kallades för Gizmo. Jag kontaktade ansvarig på Kattjouren och blev senare uppringd av hennes kollega. Av henne blev jag intervjuad. Hon sade att hon skulle sända mig ett sms nästa dag. Jag skrev under tiden på avtalet och godkände villkoren. Sände iväg detta papper plus kopia på mitt ID-kort. Nästa dag undrade jag hur det gick med Gizmo och fick veta att han hade kommit till en barnfamilj. Men vad f-n. Jag var ju lovad och hade dessutom satt in 400 kr på deras konto. Blev jättebesviken och var tvungen att prata lite med ansvarig igen. Hon lovade nu att kolla upp vilka kattungar de hade och skulle då höra av sig idag på förmiddagen. Senare på kvällen ca åtta fick jag ett sms där det stod att jag har blivit nekad adoption och inte kommer få adoptera från Kattjouren. Pengarna kommer enligt dem att sättas tillbaka på mitt konto.

- 26 september 2012

Reception blues

Nu när jag sitter här, ringer telefonen inte.
När jag jobbar i köket, ringer det i ett kör.
Med kletiga fingrar som torkas av svarar jag.
Lynnette, Lunds Fontänhus.
Reception blues, reception blues.
Matilda, telefon!
Skriker jag upp för trappan.
Hon kommer ner på en stuts.
Och jag går in i köket igen.
Det går en stund.
Telefonen ringer igen.
Kan ingen annan... ta telefon?
Nä det kan jag inte.
Men för böveln!
Åter kletiga fingrar som torkades av.
Lynnette, Lunds Fontänhus.
Reception blues, reception blues.
Lasse, telefon!
Skriker jag upp för trappan.
Han kommer ner som en blixt.
Så till köket igen.
Jag är en kängru.
Hopp från kök till telefon.
Hopp från telefon till kök.
Kalla mig Skippy The Bush kangeroo.
Reception blues, reception blues.

-Cicky 13 september 2012

Insändare

Jag trodde att Fontänhuset skulle vara ett ställe där psykiskt bräckliga i samhället skulle kunna vistas och få ett visst mått av gemenskap bland andra likasinnade. I stället har det utvecklats till en plats med täta studiebesök.

I förgår gick jag intet ont anande till Fontänhuset. Hade beställt lunch men glömde fråga om det skulle vara några speciella gäster. När jag kom dit så var här ett besök med personer jag känt sedan tidigare. I stället för att ha förstånd nog att gå hem igen, så stannade jag och pratade med dem. Påföljden blev att jag åter fick en sömnlös natt och känningar mot hjärtat. Är det så det skall vara på ett Fontänhus?

En eloge vill jag dock framföra till personalen på Lunds Fontänhus. Ni jobbar och sliter mot alla odds och försöker trots allt få det att fungera. Men för mig är det definitivt inte rätt forum.

Kan ni tala om för mig: Vart skall en psykiskt och fysiskt bräcklig person med en ålder av 76 år vända sig för att få lite ro men ändå gemenskap på ålderns höst.

Ulla Ström

Recepttips

Saffranskryddad fisksoppa med lax och torsk

Ingredienser

400 gram torsk, Tänk på havet! Köp havsvänlig torsk, eller sejfiléer.
300 gram laxfilé
150 gram räkor, skalade
1 purjolök
1 vitlöksklyfta
3 msk Touch of Taste Hummerfond
2 dl vatten
2,5 dl matlagningsvin, vitt
2,5 dl matlagningsgrädde
1 dl crème fraiche
1 paket saffran
1 tsk salt
0,5 krm svartpeppar
1 tsk timjan
1 tsk basilika
olivolja

Tillagning

1. Skär fisken i 3 cm kuber.
2. Strimla purjolöken, finhacka vitlöken och fräs i olja.
3. Tillsätt salt, kryddor, vatten, fond, vin, grädde och crème fraiche och låt sjuda ca 10 minuter.
4. Lägg i fisken, koka upp och sjud tills fisken är klar. Tillsätt räkorna.

Servera soppan varm tillsammans med en bit gott bröd.

Enkel bärdessert

Ingredienser

250 gram kesella vanilj
250 gram kesella, jordgubb/lime
225 gram björnbär, frusna
225 gram frysta hallon och blåbär
ca 6 msk råsocker

Tillagning
1. Sätt ugnen på 200 grader.
2. Blanda samman de två Kesellasorterna i en skål.
3. Lägg upp bären i 4 portionsskålar. (Bären behöver inte tinas) Klicka över Kesellablandningen. Strö över råsockret jämnt fördelat över Kesellan.
4. Gratinera ca 10 - 15 minuter eller tills anrättningen fått fin färg.

Min resa till Stockholm, 18/6 2012

Måndag den 18/6 steg jag upp klockan 04.00 på morgonen för att jag skulle åka med bussen klockan kvart i sex till centralen. Tåget skulle gå klockan 06.25 från Lunds central.

Klockan nio ringde Micke mig på mobilen för att höra så att jag var på tåget. Det är så mysigt att åka tåg tycker jag. Jag tycker bäst om att åka med X2000 därför att det går så snabbt att komma till Stockholm med det tåget, det fyra timmar tar det. Man ser mycket när man åker tåg och man sitter skönt och bekvämt.

Jag kom fram till Stockholm Central klockan 10.45. När jag steg av tåget mötte Micke mig, det var skönt att träffa honom igen. Jag fick en stor varm kram av Micke när vi träffdes, sedan gick vi till en bar och drack vars två starköl. Det var mycket gott. Sedan åkte vi hem till Mickes föräldrar, det var trevligt att träffa dem igen, de är så snälla mot mig. När vi kom hem till Micke så drack vi kaffe och åt frukttårta, det var mycket gott.

Sedan gick Micke upp på vinden och hämtade gästsängen som jag skulle sova i. Det var snällt av honom att göra det.

Klockan två på eftermiddagen ringde jag till min mamma och sade att jag kommit fram till Micke det blev hon glad för. Sedan tittade vi på tv tillsammans med Mickes föräldrar det var mycket trevligt. Klockan 17 åt vi mat och därefter drack vi kaffe och åt kakor. Sedan gick Mickes föräldrar och vilade sig en stund och Micke och jag tog en promenad det var skönt det. Klockan 23,30 gick Micke och jag och lade oss för att sova, vi var mycket trötta då.

Tisdag 19/6 steg Micke och jag upp klockan 9.30 för att äta frukost. Då var jag jätte hungrig och sedan drack vi kaffe och åt munkar de var mycket goda. Därefter åkte Micke och jag till Huddinge centrum för att hämta pengar till mig och sedan åkte vi hem igen till Mickes föräldrar. Sedan tog Micke och jag det bara lugnt. Det var skönt det också att bara slappa alltså. Sedan tittade vi på tv igen, det var så mysigt det också.

Onsdag 20/6 steg Micke och jag upp klockan 9.30 för att äta frukost. Jag var hungrig som en varg. Sedan drack vi kaffe och åt kakor tillsammans med Mickes föräldrar. Efter det tog Micke och jag en promenad in till Huddinge centrum för att hämta pengar till mig. Efter det gick vi till en sportsbar för att äta hamburgare och pommes och dricka vars två starköl. Det var gott och mysigt.

Jag hade en underbart skön semester i Stockholm. Det är en fin sommarstad och det finns så mycket att se i Stockholm. Midsommarafton åkte Micke och jag in till Stockholm på kvällen för att gå och äta. Vi åt på en fin kinarestaurang. Vi åt fyra små rätter med ris och friterad banan och glass och det var mycket gott och trevligt och mysigt. Vi drack rött vin till maten. Sedan åkte vi hem i gen och då var vi trötta ock mätta. När vi kom hem tittade vi på tv ett tag, det var mysigt.

- Lisbeth

Lösningar till förra månadens pyssel

1	7	3	9	5	8	4	2	6
9	5	2	4	6	3	7	8	1
8	4	6	1	2	7	5	9	3
3	9	8	2	1	5	6	4	7
4	6	5	8	7	9	1	3	2
2	1	7	6	3	4	9	5	8
5	2	4	7	8	1	3	6	9
7	8	9	3	4	6	2	1	5
6	3	1	5	9	2	8	7	4

3	9	7	4	8	1	2	5	6
8	5	6	2	3	9	4	1	7
1	2	4	5	6	7	9	3	8
6	7	8	1	2	3	5	9	4
4	1	2	8	9	5	7	6	3
9	3	5	7	4	6	1	8	2
5	4	3	9	7	8	6	2	1
2	6	9	3	1	4	8	7	5
7	8	1	6	5	2	3	4	9

5	3	6	2	8	7	9	1	4
4	7	2	3	1	9	6	5	8
9	8	1	5	6	4	7	2	3
8	6	4	1	9	3	5	7	2
2	1	5	6	7	8	4	3	9
3	9	7	4	5	2	1	8	6
1	5	8	9	3	6	2	4	7
7	4	9	8	2	1	3	6	5
6	2	3	7	4	5	8	9	1

9	1	3	6	7	5	2	4	8
4	6	2	8	9	3	7	1	5
7	5	8	2	4	1	6	9	3
8	3	9	1	6	4	5	7	2
5	7	4	9	3	2	8	6	1
6	2	1	5	8	7	9	3	4
3	4	5	7	2	6	1	8	9
1	8	7	3	5	9	4	2	6
2	9	6	4	1	8	3	5	7

Brittiska kriminalhistorier

Har alltid vurmat för kriminalhistorier och har gjort erfarenheten att britterna är fullständigt fantastiska både när det gäller böcker i genren och tv-serier.

Tänkte att jag ville dela med mig av en och annan mumsbit, om uttrycket tillåts.
Ett varningens finger bör höjas dock till de lättskrämda då berättelserna är mörka och ibland också plågsamma i sin hemska detaljrikedom.

Det författarinna jag läst mest av och också anser vara kriminalhistoriernas drottning är **Minette Walters**.
En engelsk kvinna, i sina bästa år, som började sin karriär som journalist på en skvallertidning samt författare till simpla sk kiosknoveller för att sedan övergå till att skriva de mest ohyggliga kriminalberättelser. Som hon också fått många priser och utmärkelser för.

Kanske kommer ni ihåg "**Skulptrisen**" som också filmades och visades på svensk teve.

Boken utgavs 1996 och är en ruggig historia om hur en kvinna; Olive Martin erkänner de bestialiska morden på sin mamma och syster.

Men vi läsare eller teve-tittare kan aldrig vara säkra på om Olive faktiskt är skyldig, som hon själv hävdar och alltså då skulle klassas som ett monster
eller
om någon annan har mördat familjemedlemmerna och det finns andra skäl till att Olive erkänner dessa fruktansvärda mord.

Berättelsen är sofistikerad i sin grymhet och i alla fall jag kände att jag var tvungen att läsa boken i fullt dagsljus för att slippa titta mig själv över axeln i rädsla över att Olive eller någon annan ur boken skulle stå där och le ondskefullt.

En annan storfavorit i bokgenren är **Val McDermid**. En kvinna från Skottland som också hon började sin yrkesbana som journalist för att sedan börja författa och skriva otäcka kriminalhistorier.

Det är inte svårt att ge hennes böcker den uppmärksamhet de tarvar då man fullkomligt uppslukas av spänningen, berättardynamiken och karaktärsskildringarna.

Man läser egentligen inte boken utan man lever i boken. Och när man, efter flera hundra ruggiga sidor, återigen lyfter huvudet och blicken ovan bokpärmarna, känns verkligheten nästan främmande. Så intensivt lever man sig in i berättelsen, så kraftfullt trollbinder Val McDermid oss.

Jag kan rekommendera alla hennes böcker men speciellt "**Dödsdomen**" som utgavs 1999 och som också den förslagsvis läses i dagsljus. I korthet kan jag berätta att handlingen till stor del tilldrar sig i en liten by i norra England där det 1963 försvinner en 13-årig flicka. 35 år senare, då en journalist kommer till byn för att skriva om det gamla fallet, avslöjas sanningar och överraskningar av det otäckare slaget.

Gemensamt för båda författarinnorna är att de aldrig faller för frestelsen att gå över gränsen i brottsbeskrivningarna. Hur detaljrika och skrämmande de än är, finns en finess och lågmäldhet där, som förhindrar att allt bara förvandlas till en blodig och makaber skildring av ondska och våld. Och de låter oss inte heller få veta, förrän allra, allra längst bak i boken, vad som egentligen hände och vem som verkligen är den skyldiga.

- Lena Hult, 9 sept 2012

Månadens Pyssel

Sudoku

Placera siffrorna 1-9 i de små rutorna så att varje vågrät och varje lodrät rad samt varje större ruta (bestående av 3x3 mindre rutor) har exakt en av varje siffra 1-9.

Lösning i nästa nummer.

		5						1
			9	1		4		
	8				4			
		2			7	9		4
	3						6	
8		7	2			3		
			3				4	
		6		9	5			
4						2		

		2			5		7	9
1		5			3			
						6		
	1		4			9		
	9						8	
		4			9		1	
		9						
			1			3		6
6	8		3			4		

Notiser

Fontänhuset stannar!

Som ni kanske vet har Region Skåne under en tid ämnat sälja huset som vi hittills hyrt av dem. Detta har gjort Fontänhusets framtid osäker. Nu har huset blivit sålt och vi är mycket glada att den nya ägaren som tog över huset i september har skrivit ett treårskontrakt med Lunds Fontänhus om hyra av huset.

Studentafton

Givetvis öppet för alla!

Mitt hjärta dansar cha-cha-cha, denna kväll chokladprovning med Johanna Levin Brock! Förutom smakupplevelsen, en historik i kakaobönans förunderliga värld.

Tisdagen den 23/10 2012

Anmäl dig senast: 19/10 2012

Målarkurs

Du som är medlem är välkommen att delta i Fontänhusets målarkurs som startar nu i höst tillsammans med Ingrid Elmersson. Vi kommer att måla akvarell, akryl och tempera. Du behöver inte ha någon tidigare erfarenhet utan du utgår från dig själv, vad du tycker är roligt och var du befinner dig. Kursen är gratis och det bjuds på kaffe till de som önskar.

Kursen kommer att gå på onsdagar kl. 16.30 - 18.45.

Dessa datum är inplanerade:
- **Den 10 oktober**
- **Den 17 oktober**
- **Den 24 oktober**

Känner du att detta skulle vara roligt anmäl ditt intresse på Fontänhuset! Om det är väldigt många som vill vara med så är det först till kvarn som gäller.

Statistik augusti och september

Augusti

Hej! Nu kommer hösten med stormsteg. Nu blir dagarna kortare, och då behöver vi vara mer aktiva i huset för att ta till vara på den ljusa tiden.
I augusti har det varit lite mindre aktivitet i huset, men nu har terminen börjat igen, så snart blir vi fler.

I Augusti, har vi i snitt haft mellan 6 och 7 män och lika många kvinnor.
Det totala antalet individer per dag har varit lite drygt 13 stycken.
Personer i verksamheten stannar kring 11 till 12 personer per dag.
I Juli månad blev vi 5 nya medlemmar och i Augusti fick vi bara 2 nya medlemmar, men däremot har vi från början av September, till och med den 21 September fått hela 6 nya medlemmar och vi är då uppe i 50 medlemmar.

September

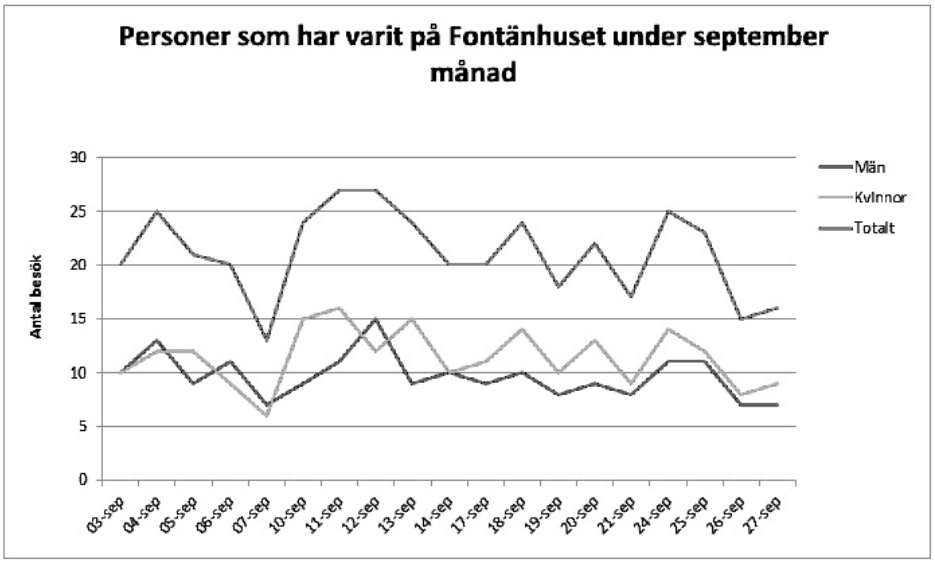

Den totala mängden personer varje dag i huset har under september månad varit runt 22 stycken.
Av dessa är ungefär 20 tillhörande verksamheten.
Vi är nu 50 verksamma och vi blir bara fler och fler.
I September har det i snitt varit en aning fler kvinnor än män, runt 10 män och kring 12 kvinnor per dag.
Vi har också kommit igång med filmkvällar och och andra aktiviteter på onsdagar och vi kommer också att avsluta veckorna med tårta och kaffe varje fredag.

Totalt antal besök under sommarmånaderna

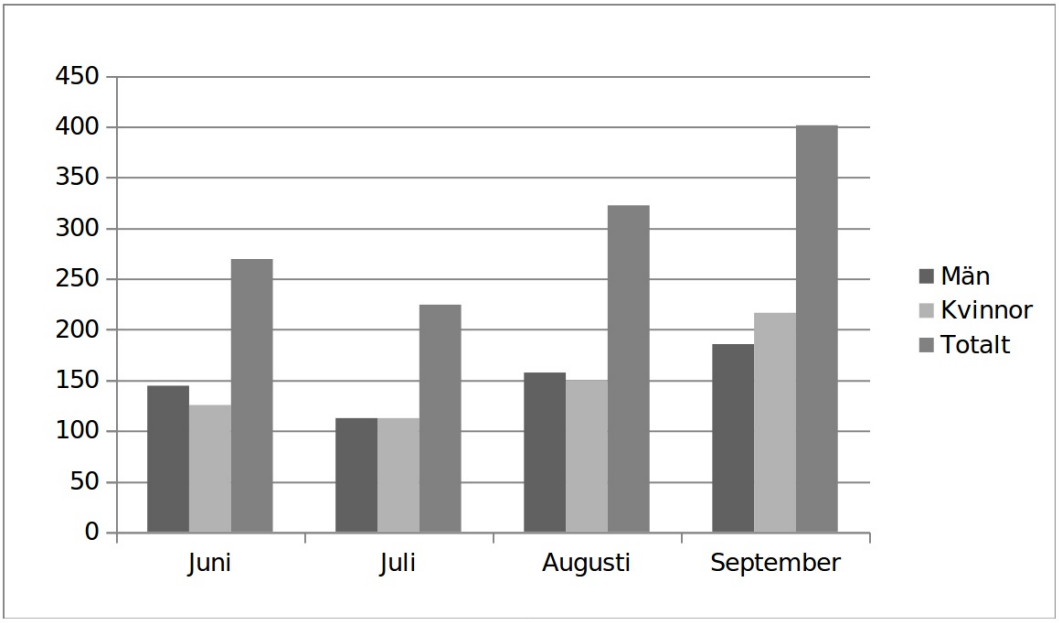

Kontakta oss

Adress:
Kävlingevägen 15
222 40 LUND

Man kan ringa till oss:
046-12 01 95

eller skicka e-post till:
info@lundsfontanhus.se

Vi har öppet
9:00 - 16:00 på vardagar
även under hela sommaren

Du kan stödja Fontänhusets verksamhet genom att bli stödmedlem.
Då får du hem varje nummer av Fontänbladet, som ges ut en gång per månad

Kostnad:

Privatperson:	**200 kr/år**
Företag, etc.:	**1000 kr/år**
Autogiro:	**100kr/mån**

Organisationsnummer: 802456-4893

Bankgiro: 492-3801
Plusgiro: 605780-6

Styrelsen för Lunds Fontänhus

Ann-Charlotte Ardermark
Arne Bojesson
Björn Anders Larsson
Kerstin Hedelin
Mats Olsson
Sonja Lindlöf
Tytti Kasankin

Tack till våra stödmedlemmar

Crafoordska stiftelsen
GRUNDAD AV HOLGER CRAFOORD 1980

REGION SKÅNE

LUND

BIRGERSBY MÅLERI AB
birgersby@veberod.com
www.birgersbymaleri.se
0705 - 94 44 84
GERT BIRGERSBY
MÅLAREMÄSTARE

SEB

ALFA LAVAL

Advokatfirman Hedelin AB

LEDAMÖTER AV SVERIGES ADVOKATSAMFUND

Ebba Fischer
Caroline Sverdrup
Pia Althin
Therese Karlsson
Eva Miles
Karin Rattén
Gunnel Börjesson
Ann-Christine Engdahl Olesen
Sverker Oredsson
Rosa Skuladottir
Ying-Sum Tsui

Eva von Boer Lindskog
Cecilia Larsson Glowacki
Per Torell
Jonas Eberhard
RSMH Mittpunkt
Siw Hult
Eva Skandevall
Gert och Gun Birgersby
Martin Stensson
Robert Nord

Samt ett Tack till Lunds Fontänhus Styrelse, alla våra samarbetspartner

och till alla andra som vi säkert har glömt...